

خصوصیات مورفوفیزیولوژیکی و اسانس مرزه بختیاری (*Saturjea bachtiarica*) تحت تأثیر محرک‌های رشدی و دوره‌های مختلف آبیاری

مهراب یادگاری

مرکز تحقیقات تغذیه و محصولات ارگانیک، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۹/۲۰، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۲/۱۱/۲۳)

چکیده

تحقیق حاضر در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی با سه تکرار به صورت کرت‌های یکبار خرد شده در جهت ارزیابی محرک‌های رشدی آلی و الکلی بر برخی صفات مورفوفیزیولوژیکی، اسانس و ترکیبات اسانس مرزه بختیاری انجام گردید. تیمارهای دوره آبیاری (۳، ۶ و ۹ روز یکبار) در کرت‌های اصلی و محلول‌پاشی برگی محرک‌های آلی (کیتوزان، اسید سالیسیلیک و فنیل آلانین) و الکلی (متانول، اتانول و استون) در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. با توجه به نتایج به دست آمده، محرک‌های آلی و الکلی به طور معنی‌داری بر صفات مورفوفیزیولوژیک و اسانس گونه‌های مرزه تأثیر داشتند. بالاترین محتوای کلروفیل (۱/۳۷-۱/۴۱ میلی‌گرم در گرم وزن تر) و فنول (۲/۳۴-۲/۵۱ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در تیمارهای کیتوزان (۰/۲۵ گرم در لیتر)، اتانول (۱۰٪) و فنیل آلانین (۱ گرم در لیتر) تحت دور آبیاری ۳ و ۶ روز به دست آمد. بیشترین میزان اسانس (۱/۶۱-۱/۵۹ درصد) در گیاهان تحت تیمار با کیتوزان (۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر) و فنیل آلانین (۱ گرم در لیتر) با دوره آبیاری ۶ روز یکبار بوجود آمد. مشخص گردید که مونوترپن‌های حلقوی عامل اصلی تعیین‌کننده کیفیت شامل پی-سایمن (۲۰/۱-۳۵/۴٪)، گاما-تریپنین (۶/۷۱-۱۷/۷۴٪)، کارواکرون (۳۶/۵۴-۲۲/۱۴٪)، آلفا-تریپنین (۲/۵۶-۰/۶۵٪)، جرمان-دی (۲/۰۱-۰/۶۵٪) و تیمول (۱/۴۵-۰/۵۴٪) هستند. محلول‌پاشی کیتوزان (۰/۲۵ گرم در لیتر)، اتانول (۱۰٪) و فنیل آلانین (۱ گرم در لیتر) به طور معنی‌داری باعث افزایش مونوترپن‌های الکلی در اسانس گیاهان مرزه شد. استفاده از کیتوزان با غلظت ۰/۲۵ گرم در لیتر می‌تواند نقش مؤثری در بهبود صفات مورفوفیزیولوژیکی و اسانس مرزه بختیاری تحت شرایط مشابه اقلیمی داشته باشد.

کلمات کلیدی: آبیاری، اتانول، کارواکرون، کیتوزان، محلول‌پاشی

مقدمه

macrantha C.A.Mey, *S. khuzistanica* Jamzad, *S. rechingeri* Jamzad مختص ایران است. این گونه‌ها در مناطق با اقلیم مرطوب و خاک‌های عمیق تا مناطق با اقلیم خشک آفتابی و خاک‌های سنگلاخی رشد می‌کنند. مرزه بختیاری (*Satureja bachtiarica* Bunge) از گونه‌های انحصاری مرزه در ایران است. ارتفاع گیاهان این گونه، ۲۰ الی

مرزه (*Satureja* sp.) گیاهی متعلق به خانواده نعنائیان (Lamiaceae)، بومی مناطق مدیترانه شرقی و غرب آسیا است. در ایران این جنس ۱۲ گونه علفی یکساله و چند ساله دارد که ۹ گونه آن (*S. mutica* Fisch, *S. bachtiarica* Bunge, *S. spicigera* (C.Koch)Boiss, *S. atropatana* Bunge, *S. sahendica* Bornm, *S. avromanica* Maroofi, *S.*

رادیکال‌های آزاد از جمله اکسیژن رادیکال محافظت نموده و از کاهش فتوسنتز جلوگیری می‌نمایند (Albergaria et al., 2020). در تنش خشکی اسیدهای آمینه، قندها و متابولیسیم تحت تأثیر قرار می‌گیرند. تنش خشکی با اختلال در فتوسنتز و تنفس، درصد و ترکیب شیمیایی اسانس را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Pradhan et al., 2017). در مطالعه‌ای مشخص شد که تنش خشکی اثر افزایش و معنی‌داری بر میزان متیل کایکول به عنوان یکی از ترکیبات مهم اسانس در ریحان بنفش (*Ocimum basilicum*) دارد (Malekpoor et al., 2017). تنش خشکی در حد ملایم و متوسط توانسته میزان برخی ترکیبات مؤثره و مهم نظیر تیمول یک ترکیب فنلی را در گیاه دارویی آویشن افزایش دهد (Abdi et al., 2022; Askary et al., 2018; Zakerian et al., 2020). از آنجا که تولید متابولیت‌های ثانویه در گیاهان به‌وسیله عوامل محیطی تغییر می‌یابد و تنش رطوبتی نیز عامل مؤثری در کاهش رشد و همچنین ساخت ترکیبات طبیعی گیاهان دارویی است (Zandalinas et al., 2017)، لذا ارائه‌ی روش‌هایی که گیاه بتواند ماده مؤثره بیشتر تولید نماید، ضروری به نظر می‌رسد که باید به طور کامل مورد ارزیابی قرار گیرد. از جمله روش‌هایی که به منظور افزایش تولید متابولیت‌های ثانویه از جمله ترپنوئیدها به کار می‌رود، استفاده از محرک‌های زیستی و غیرزیستی است (Esmailzadeh bahabadi and Sharifi, 2013; Ghasemi Pirbalouti et al., 2017). کاربرد محرک‌های رشدی به میزان محدود و در غلظت‌های پایین، ساخت ترکیبات خاصی را در سلول زنده، تحریک یا بهبود بخشیده و زمان دستیابی به مقادیر بالای متابولیت‌های ثانویه را کاهش می‌دهد. محرک‌های رشدی، ترکیباتی با منشأ زیستی یا غیرزیستی هستند که از طریق القای سیستم دفاعی، باعث بیوسنتز و انباشت متابولیت‌های ثانویه و همچنین تغییرات فیزیولوژیک و مورفولوژیک در گیاهان می‌شوند (Alavi Samany et al., 2019; Fooladi Vanda et al., 2022). افزایش راندمان مصرف آب، کاهش تنفس نوری، افزایش سطح و دوام برگ و در نهایت افزایش عملکرد از اثرات این محرک‌های رشدی است

۳۰ سانتی‌متر با قاعده چوبی، میان‌گره‌های کوتاه، ساقه‌های خاکستری، با کرک‌های کوتاه و نرم، انشعابات گل‌دار افراشته و گل‌ها در خوشه‌ها دارای چندین گل هستند. برگ‌ها به صورت مجتمع در طول ساقه قرار گرفته‌اند. رویشگاه طبیعی این گونه در مناطق غرب ایران و از جمله استان چهارمحال و بختیاری است (Mozaffarian, 2008). ترکیبات شیمیایی موجود در مرزه شامل کارواکول، پی-سایمن، آلفا و گاما-ترپینن، ژرمارکن-دی، تیمول است (Yadegari, 2022). ویژگی‌های رشد و عملکرد گیاهان دارویی و معطر از جمله مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و فیتوشیمیایی، متأثر از عوامل ژنتیکی، تغییرات محیطی و مدیریتی و اثرات متقابل آن‌هاست (Thakur and Kumar, 2020). با توجه به قرار گرفتن ایران در منطقه خشک و نیمه‌خشک، تنش خشکی یکی از مسائل محدودکننده رشد و نمو گیاهان است. این تنش منجر به افزایش مقادیر اسانس گیاهان دارویی آویشن دنایی (*T. daenensis* L.)، آویشن باغی (*T. vulgaris* L.) (Askary et al., 2018)، ترخون (*Artemisia dracunculus*) (Mumivand, et al., 2021)، مریم‌گلی (*Salvia officinalis*)، و جعفری (*Petroselinum crispum*) (Kandil et al., 2016)، اسانس و ماده مؤثره تیمول، مالون دی‌آلدئید و فنول همیشه‌بهار مکزیکی (*Tagetes minuta*) (Babaei et al., 2021)، افزایش راندمان مصرف آب، اسیدهای فنولیک، فلاونوئید و کربوهیدرات‌های محلول در آب در چچم (*Lolium multiflorum*) و علف بره (*Festuca arundinacea*) (Fariaszewska et al., 2020)، کاهش پتانسیل آب برگ، هدایت روزنه‌ای، فتوسنتز خالص، تعرق و افزایش سزکویی‌ترین‌های گونه‌ای از مریم‌گلی (*Salvia dolomitica*) (Codd Caser et al., 2019) گردید. این تنش منجر به افزایش مقادیر آنزیم‌های کاتالاز، پراکسیداز دیسموتاز و پرولین گیاه سیاه‌دانه (*Nigella sativa* L.) (Hayati et al., 2021). آنزیم آسکوربات پراکسیداز، گایاکول پراکسیداز و سوپراکسید دیسموتاز گیاه بادرشبویه (*Dracocephalum moldavica*) (Ghanbarzadeh et al., 2019) شد. گیاهان تحت تنش خشکی متابولیت‌هایی تولید می‌نمایند که از آنها در مقابل

آلی اسید سالیسیلیک بوده که کاربرد آن منجر به افزایش مقدار اسانس و تحمل به خشکی گیاهان دارویی آویشن (Abdi et al., 2019; Mohammadi et al., 2022; al., 2022)، مریم‌گلی (Yadegari, 2018)، بومادران (*Achillea millefolium* L.) (Gorni et al., 2020)، زرین گیاه (*Dracocephalum kotschy* Boiss) (Shaykh-Samani et al., 2023) و افزایش مقادیر فنیل‌پروپانویید کنگرفرنگی (*Cynara scolymus*) (Zamani et al., 2016)، شد. محلول‌پاشی توأم اسید سالیسیلیک، کیتوزان و فنیل آلانین، منجر به افزایش اسانس و ترکیبات اسانس گیاه دارویی مرزه (Poorghadir et al., 2020) و گل محمدی (*Rosa damascena* Mill.) (Rajabzadeh et al., 2023) شد.

از جمله محرک‌های الکلی اثربخش بر رشد و نمو گیاه می‌توان اتانول، متانول و استون را نام برد. متانول به صورت فرم آلدئید و دی‌اکسید کربن در گیاه، اکسید شده و به صورت اسیدهای آمینه (سرین و متیونین) و کربوهیدرات‌ها، در بافت‌های مختلف گیاهان سنتز می‌شوند. افزایش راندمان مصرف آب، کاهش تنفس نوری، افزایش سطح و دوام برگ و در نهایت افزایش عملکرد از اثرات این محرک‌های الکلی است (Nonomura and Benson, 1992). محلول‌پاشی اتانول و متانول منجر به افزایش طول عمر گل و برگ گیاه سوسن (*Alstroemeria hybrida*) (Yaghoubi Kiaseh and Yadegari, 2015)، افزایش ترکیبات ثانویه و مؤثره ریحان (*Ocimum basilicum* c.v. Keshkeni) (Moghaddam et al., 2018)، افزایش تحمل به شوری در گیاه ژرانیوم (*Pelargonium graveolens*) (Vojodi Mehrabani, 2019)، افزایش ماده خشک و میزان ترکیبات ثانویه گیاه دارویی آویشن باغی (*Thymus vulgaris* L.) (Mousavi et al., 2022) شد.

از آنجایی که هدف از تولید تجاری گیاهان دارویی، به دست آوردن مقدار بیشتری ماده خشک در واحد سطح است که دارای مقادیر بالاتری از مواد مؤثره نیز باشد، آگاهی از عوامل مدیریتی مناسب جهت به دست آوردن پتانسیل عملکرد گیاه دارویی مرزه بختیاری بسیار حائز اهمیت است. لذا معرفی مناسب‌ترین غلظت از محرک‌های رشدی تحت شرایط کم

(Kheiri et al., 2020; Yadegari, 2018). تیمار گیاهان با محرک‌ها، مشابه حمله عوامل بیماری‌زا، موجب بروز آرایشی از عکس‌العمل‌های دفاعی، از قبیل تجمع مجموعه‌ای از متابولیت‌های ثانویه‌ی دفاعی در گیاه می‌شود. محرک‌های رشد در گیاه به مقدار کمی وجود دارند، اما برای رشد و نمو گیاه ضروری بوده و رشد و نمو گیاهان در معرض آن‌ها تغییر می‌کند (Thakur and Kumar, 2020). از محرک‌های رشدی دارای پایه آلی می‌توان اسید سالیسیلیک، فنیل آلانین و کیتوزان را نام برد. کیتوزان از ترکیبات اصلی دیواره سلولی بسیاری از گونه‌های قارچی، میگو و خرچنگ است که برای بهبود ساخت متابولیت‌های ثانویه‌ی گیاهان دارویی، استفاده می‌شود (Dzung, 2011; Falcon-Rodriguez et al., 2009). از صفات کیتوزان می‌توان به دارا بودن خاصیت ضدویروسی، ضد قارچی، ضدباکتریایی، غیرسمی، غیرآلرژیک بودن، امکان تشکیل ترکیبات پیچیده با یون‌های فلزی و هیدروکربن آروماتیک، ابرجاذب بودن، قابلیت فوق‌العاده برای تبدیل به مواد و مشتقات متعدد در شرایط مختلف، انحلال در محلول‌های اسید آلی ضعیف مانند اسید لاکتیک و اسید استیک و افزایش عملکرد اشاره نمود (Dzung, 2011). در این راستا کیتوزان باعث افزایش مقادیر آرتمیزین درمنه (*Artemisia annua*) (Caiyan et al., 2011)، فعالیت آنزیم‌های پراکسیداز و فنیل آلانین آمونیولیز توتون (*Nicotiana tabacum*) (Falcon-Rodriguez et al., 2009)، لیگنان و فنیل پروپانویید کتان سفید (*Linum album*) (Esmailzadeh bahabadi and Sharifi, 2013)، عملکرد اسانس گیاهان دارویی ریحان (*Ocimum basilicum*) و بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.) (Hawrylak-Nowak et al., 2021)، مرزه (*Satureja hortensis* L.) (Alizadeh et al., 2020)، مرزنگوش (*Origanum vulgare*) (Heng et al., 2012)، نعناع فلفلی (*Mentha piperita* L.) (Ahmad et al., 2017)، آویشن دنیایی (*Thymus daenensis*) (Emami-Bistgani et al., 2017) و صفات مورفولوژیکی گونه‌ای از گیاه مرزنگوش (*Greek oregano*) (Heng et al., 2012) گردید. از دیگر محرک‌های

ترتیب ۰/۲۵ و ۰/۵۰ گرم کیتوزان در یک لیتر آب حل شد. خصوصیات اقلیمی و خاکشناسی منطقه در جدول ۱ و خصوصیات آب آبیاری در جدول ۲ آمده است.

کاشت گیاه: زمین مورد نظر در پاییز شخم زده شده و سپس در بهار پس از مساعد شدن شرایط آب و هوایی کرت اصلی در هر تکرار (بلوک) به عرض حدود ۷ متر و طول ۲ متر (۷×۲) با فاصله ۱/۵ متر از همدیگر آماده و سپس هر کدام از کرت‌ها به سه قسمت مساوی به عرض حدود ۲ متر با فاصله ۰/۵ متر از هم دیگر مجزا و آماده به کشت شدند. این کار در هر تکرار (بلوک) انجام شده و فاصله هر بلوک از هم ۲ متر و جهت انجام کار عمود بر شیب زمین بود. نشاءهای ۴-۶ برگی دو گونه مرزه تهیه شده از شرکت پاکان بذر اصفهان، در سال اول در تاریخ ۲۱ اردیبهشت ماه و در سال دوم در ۲۷ اردیبهشت ماه در کرت‌های آزمایشی کاشت شدند و بلافاصله آبیاری انجام شد.

برداشت نمونه‌ها: نمونه‌های گیاهی، در زمان گلدهی کامل به طور جداگانه از هر کدام از تیمارهای تحت آزمایش در سال اول در ۱۵ شهریورماه و در سال دوم در ۲۲ شهریورماه جمع آوری گردید. همچنین از برگ گیاهان تیمار شده جهت اندازه‌گیری صفات فیزیولوژیکی، نمونه‌برداری انجام گرفت و نمونه‌های برداشت‌شده در مزرعه بلافاصله در فویل آلومینیومی پیچیده و بعد از برچسب زدن نام تیمار در تانک حاوی نیتروژن مایع قرار داده و به آزمایشگاه انتقال داده شد.

اندازه‌گیری صفات مورد ارزیابی: کلروفیل کل با استفاده از روابط ارائه‌شده در منابع علمی با دستگاه اسپکتروفتومتر Varian، مدل CARY-100 به شرح زیر محاسبه شد. در این روابط، A663 و A645 به ترتیب، میزان خواندن جذب نور در طول‌موج‌های ۶۶۳ و ۶۴۵ نانومتر است (Dere et al., 1998):

$$\text{Chl total (mg/L)} = (20.21 \times A645) + (8.02 \times A663)$$
 نهایتاً غلظت رنگیزه‌ها در نمونه‌های برگ به کمک رابطه زیر و بر حسب میلی‌گرم در گرم وزن تر برگ محاسبه شد:

$$\text{رنگیزه برگ} = \text{Cx} \times \text{Ve} \times \text{D} / \text{Ws} \times 1000$$

در رابطه ذکرشده، Cx غلظت محاسبه‌شده رنگیزه (میلی‌گرم در لیتر)، Ve حجم کل عصاره (میلی‌لیتر)، D فاکتور

آبیاری در جهت بالا بردن عملکرد و میزان ماده مؤثره در گیاه دارویی مرزه امری ضروری به نظر می‌رسد.

با توجه به بررسی منابع، تاکنون تحقیق جامعی راجع به اثرگذاری محلول‌پاشی اتانول، متانول و استون (محرک‌های الکلی) و اسید سالیسیلیک، فنیل آلانین و کیتوزان (محرک‌های آلی) بر صفات مورفوفیزیولوژیکی و اسانس مرزه انجام نشده است. این پژوهش در جهت یافتن بهترین محرک رشدی برای بدست آوردن بالاترین مقادیر صفات مورفوفیزیولوژیکی و کمیت و کیفیت اسانس دو گونه مرزه انجام شد.

مواد و روش‌ها

طرح تحقیق: پژوهش حاضر در مزرعه تحقیقاتی پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد با مشخصات عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲۰ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی و ارتفاع ۲۰۶۱ متر از سطح دریا، انجام گردید. این تحقیق به صورت کرت‌های یکبار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی با سه سطح آبیاری (۳، ۶ و ۹ روز یکبار) به عنوان کرت‌های اصلی و تیمارهای محلول‌پاشی برگی در سه مرحله (قبل از گلدهی، شروع گلدهی و ۵۰ درصد گلدهی) در کرت‌های فرعی؛ انجام شد. طی دو سال زراعی تیمارهای پایه الکلی شامل متانول (۱۰ و ۲۰ درصد)، اتانول (۱۰ و ۲۰ درصد) و استون (۱۰ و ۲۰ درصد) و پایه آلی شامل کیتوزان (۰/۲۵ و ۰/۵ گرم در لیتر)، اسید سالیسیلیک (۱/۵ و ۳ میلی‌مولار) و فنیل آلانین (۱ و ۲ گرم در لیتر) و تیمار شاهد (بدون هر نوع محلول‌پاشی) برای این پژوهش انتخاب شد. برای تهیه محلول فنیل آلانین، با حل کردن به ترتیب؛ ۱ و ۲ گرم در یک لیتر آب، محلول‌های مورد نظر به دست آمد. با توجه به جرم مولکولی اسید سالیسیلیک (۱۳۸/۱۲ گرم بر مول)، برای تهیه اسید سالیسیلیک ۱/۵ میلی‌مولار، ۲۰۷/۱۸ گرم و برای تهیه محلول اسید سالیسیلیک ۳ میلی‌مولار، ۴۱۴/۳۶ گرم، از آن، ابتدا در الکل اتانول ۷۰ درصد حل نموده و سپس با آب، به حجم ۱۰۰۰ میلی‌لیتر رسانده شد. برای تهیه کیتوزان ۰/۲۵ و ۰/۵۰ گرم در لیتر، به

